

Parohia ”Sf. Ierarh Dosoftei” Voroveşti II
Localitatea Voroveşti com. Miroslava, jud Iaşi
Pr. paroh Barbacaru Bogdan Vasile

Cuvânt la Duminica a 2-a din Postul Mare (a Sf. Grigorie Palama)
(Vindecarea slăbănogului din Capernaum)
08.03.2026

Fraţi credincioşi

Duminica aceasta este dedicată Sf. Grigorie Palama – monah athonit şi Arhiepiscop al Tesalonicului, iar la Sf. Evanghelie s-a citit astăzi un episod din activitatea de propovăduire a Mântuitorului, unde 4 oameni, de dragul unui slăbănog, fac tot posibilul să-l aducă în faţa lui Hristos pentru a-l vindeca de slăbănogeala sa. Lumea se îmbulzea în jurul acelei case şi nu se putea ajunge cu un om dus pe targă la picioarele Învăţătorului şi atunci hotărăsc să spargă acoperişul şi să-l introducă pe slăbănog în interiorul casei. Aici Hristos, văzând credinţa şi determinarea celor 4 prieteni îi spune slăbănogului că-l iartă de păcate. Cărturarii s-au scandalizat că Hristos a spus că-i iartă păcatele, ei neputând să creadă că Hristos este şi Dumnezeu, căci numai Dumnezeu iartă păcatele. Hristos însă, înţelegând dilema din mintea şi inima lor le spune: „**Ce este mai uşor, a zice slăbănogului: Iertate îţi sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ţi patul tău şi umblă? ”.** Prin aceasta, Hristos arată că iertarea păcatelor şi izbăvirea de boală merg mână în mână şi că slăbănogirea

trupului a fost o consecință a păcatelor care au cauzat această paralizie. Slăbănogul își ia patul și pleacă la casa sa în uimirea întregii mulțimi. Am prezentat pe scurt pericopa evanghelică, căci are legătură cu cele pe care le voi descrie mai jos.

Sf. Grigorie Palama a fost un monah trăitor în secolele XIII-XIV-lea (1296-1359) care a rămas în conștiința bisericii ortodoxe ca unul care a reușit să îmbogățească înțelegerea relației directe om-Dumnezeu în biserică. El mai era supranumit *dascăl al rugăciunii neîncetate* și *teolog al luminii necreate*. El a vorbit foarte mult și a dezvoltat cunoașterea așa-numitelor *energii divine necreate*. A existat atunci o întregă dispută cu un călugăr italo-grec Varlaam Calabrezul, dar nu vom intra în amănunte. Această teologie a energiilor necreate este deosebit de importantă pentru fiecare creștin pentru că ne arată că fiecare credincios al bisericii ortodoxe se poate împărtăși din energia, lumina necreată a lui Dumnezeu. Cei care au susținut contrarul acestei afirmații spuneau că această energie este una creată și că practic omul nu poate intra în contact direct cu Dumnezeu și astfel divinitatea este intangibilă, că Dumnezeu poate fi cunoscut doar pe cale rațională, nu prin isihasm. Sf. Grigorie susținea că energia necreată care vine de la Dumnezeu este aceea care susține întrega lume cu tot ce are ea. Noi astăzi știm că suntem făpturi pline de energie; fizica cuantică afirmă astăzi aceste lucruri tot mai deslușit. Biserica numește această energie *har dumnezeiesc*. Cei care se împărtășesc de acest har se îndumnezeiesc devin „dumnezei după har”. **Prin care El ne-a hărăzit mari şi preţioase făgăduinţe, ca prin ele să vă faceţi părtaşi dumnezeieştii firi, scăpând de stricăciunea poftei celei din lume** (2 Petru 1, 4).

Energia divină necreată, harul sau lumina dumnezeiască este prezentă în Biserică prin Sfintele Taine (Botez, Mirungere, Împărtășanie, Cununie, Sf. Maslu)

iar cei care participă la aceste taine se pot împărtăși de ea. Harul își are originea în Tatăl și lucrează prin Fiul în Duhul Sfânt. Sfântul Duh este prezent în noi și ne îndeamnă la rugăciune și practicare virtuților, El sfințește omul și întreaga creație.

Lumina harului nu se poate vedea cu ochii trupești, ci numai cu ochii cei interiori, duhovnicești, cu ochii inimii. Omul în contact cu harul divid devine un om plin de iubire, de dragoste pentru Dumnezeu și pentru întreaga creație. Omul se simte împlinit doar prin iubire care vine de la Dumnezeu și merge către întreaga făptură. **Şi noi am cunoscut şi am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are către noi. Dumnezeu este iubire şi cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne întru el.** (1 Ioan 4, 16). Orice om tinde conștient sau nu către iubire, are acea dorință de a fi iubit și de a iubi la rândul lui. Am văzut cum erau copleșiți apostolii la Schimbarea la Față a Mântuitorului pe Muntele Tabor, când Hristos a devenit numai lumină și din El radia doar iubire care i-a copleșit pe cei 3 apostoli. Iubirea taborică a Mântuitorului l-a năucit pe Petru care nici nu mai știa ce vorbește. Petru a vrut atunci să rămână acolo pe munte să nu mai coboare niciodată de acolo pentru a se bucura de acea iubire a lui Dumnezeu.

Sf. Grigorie Palama referindu-se la minunea vindecării slăbănogului din Capernaum dă acestei întâmplări un sens mistic. Localitatea Capernaum reprezintă lumea care este casa lui Dumnezeu. Paraliticul pe care îl aduc să fie vindecat reprezintă sufletul slăbănogit de păcat. Cei 4 prieteni sunt: 1. Defăimarea de sine sau pocăința; 2. Mărturisirea păcatelor; 3. Făgăduința de a se lăsa de rele; 4. Rugăciunile către Dumnezeu. Prietenii aceștia îl conduc pe om în decursul vieții la credința în Dumnezeu și-l așează în fața lui Hristos care-i dă vindecare.

Învățătura aceasta a Sf. Grigorie Palama care este de fapt învățătura întregii biserici ortodoxe este întărită și de Sf. Simeon Noul Teolog care spune că idealul omului trebuie să fie unirea cu Dumnezeu în adâncurile inimii. Prin credință ținem legătura cu Dumnezeu de care avem noi nevoie, nu El. Prin credință putem urca spre cunoașterea lucrurilor dumnezeiești.

Așadar, Dumnezeu poate fi cunoscut, putem intra în comuniune cu El, ne putem face părtași harului Său care ne saltă inima spre bucurii nespuse și că țelul vieții noastre este toacmai această unire a noastră cu El așa cum au făcut-o și sfinții.

Binecuvântarea Domnului să fie peste voi toți
cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni.

Pr. Bogdan Vasile BARBACARU